

Molí de Caraüll

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal
Emplaçament A 200 metres per pista forestal de la carretera C-670, punt quilomètric 4'100

Coordenades:

Latitud: 41.91437
Longitud: 2.08566
UTM Est (X): 424175
UTM Nord (Y): 4640673

Classificació

Número de fitxa 08151 - 46
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Barroc Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: L'edifici es troba pràcticament en runes. Conserva els murs de càrrega fins a l'alçada de mig primer pis, tot i que la part est, corresponent a on s'ubicava la maquinària i la bassa del molí està coberta de vegetació.

Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPIC. 24.111.099

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 006A00049

Fitxes associades:

[Caraüll](#)

Descripció

El molí de Caraüll està situat prop de la masia que li dóna nom, just al sud, en un punt enclotat per on transcorre la riera de Sagalés i que actualment queda encerclat per la carretera C-670.

Es tracta d'un antic molí de mitjanes dimensions parcialment enrunat i cobert de vegetació, format per un únic volum de planta pràcticament quadrada construït amb murs de càrrega de maçoneria de pedra irregular amb carreus treballats delimitant les cantonades i emmarcant les obertures. L'edifici conserva els murs de càrrega de la planta baixa, i part del primer pis i tenia originalment una teulada de doble vessant amb aigües a les façanes laterals, però no es conserva.

La façana principal, orientada al sud conserva un gran portal emmarcat amb pedra bisellada, amb una inscripció a la llinda on es llegeix "FALIV 17 5X DALMAV", junt amb una creu i els anagrames d'Ave Maria. Sobre aquest portal, a nivell de primer pis, es conserven els brancals de pedra bisellada i l'ampit motllurat.

A la façana oest es conserva una petita obertura emmarcada amb monòlits de pedra treballada i els forats on probablement es sustentaven les bigues d'alguna estructura adossada.

Tant la façana nord, amb una única obertura emmarcada amb pedra treballada, com l'est, es troben pràcticament colgades de vegetació, que també cobreix l'interior. De la bassa del molí, adossada a l'est, no se'n conserva cap resta visible, com també passa amb el canal que transportava l'aigua cap a la bassa.

Observacions:

La tercera imatge s'ha extret de l'Inventari de Patrimoni Industrial de Catalunya.

Història

El molí de Caraüll consta documentat a l'arxiu de la Corona d'Aragó l'any 1754, quan Francesc Dalmau va obtenir la concessió hidràulica per part de l'administració borbònica pel molí. L'edifici actual data de 4 anys més tard de la concessió, l'any 1758.

Bibliografia

MESTRE, Pere (1998). Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Oristà. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.

PLANES, Josep Albert (1997). Teixir i tragar. De la manufactura tradicional a la perifèrització industrial. El Lluçanès (segles XVIII-XIX). Centre d'Estudis del Lluçanès.

